

Arrest

nr. 239 104 van 28 juli 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 8 november 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 6 december 2019 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 met betrekking tot de verlenging van de termijnen van de rechtspleging bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en de schriftelijke behandeling van de zaken, verlengd door het koninklijk besluit van 26 mei 2020.

Gelet op de beschikking van 5 juni 2020, die de partijen in kennis stelt van het motief waarop het beroep op het eerste zicht door middel van een louter schriftelijke procedure kan ingewilligd of verworpen worden.

Gelet op de pleitnota van de verwerende partij van 18 juni 2020.

Gelet op de beschikking van 2 juli 2020 waarbij verzoekende partij met toepassing van artikel 3, vijfde lid van voormeld bijzondere machtenbesluit van 5 mei 2020, verlengd door het koninklijk besluit van 26 mei 2020, wordt uitgenodigd om een pleitnota over te maken binnen de 15 dagen na verzending van die beschikking.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd

waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan ingewilligd worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekster dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek).

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoekster naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegd en heeft zij evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2. Een van de kernpunten van verzoeksters betoog is dat de verwerende partij, ondanks het door haar neergelegd document waaruit blijkt dat haar vluchtelingenstatus er vervallen is, niet onderzocht heeft of zij al dan niet kan terugkeren naar Duitsland en zich kan beroepen op haar eerder statuut.

In het kader van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet dient de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen een volgend verzoek om internationale bescherming niet te onderwerpen aan een inhoudelijk onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Wel dient hij na te gaan of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Het onderzoek van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dient dan ook hierop toegespitst te worden. De zorgvuldigheidsplicht legt in hoofde van de verwerende partij op om zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding om zodoende met voldoende kennis van feiten te kunnen oordelen of het aangebracht element een nieuw element is dat in aanmerking komt voor een inhoudelijk onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeksters vorig verzoek om internationale bescherming werd op basis van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk verklaard omdat zij internationale bescherming verkregen heeft in Duitsland en omdat zij persoonlijk niet concreet aannemelijk heeft gemaakt dat de bescherming die haar in Duitsland verleend werd ontoereikend zou zijn, noch dat zij een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Duitsland. De afstand van haar vluchtelingenstatus stond toen nog niet zonder meer vast. In het kader van haar huidig volgend verzoek heeft verzoekster een verklaring bijgebracht op datum van 25 juli 2019 van de diensten van de burgemeester van Mülheim an der Ruhr in Duitsland, waarin wordt aangegeven dat verzoeksters vluchtelingenstatus er vervallen is en er geen nieuw verzoek om internationale bescherming gekend is. Door de commissaris-generaal wordt niet betwist dat verzoeksters vluchtelingenstatus in casu vervallen is. Dat zij hiervan vrijwillig en moedwillig afstand gedaan heeft, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat zij heden niet langer internationale bescherming geniet in Duitsland.

Verzoekster kan dan ook gevolgd worden in haar kritiek dat verwerende partij tekort geschoten is in haar zorgvuldigheidsplicht en daardoor ten onrechte tot de conclusie is gekomen dat de aangebrachte documenten en verklaringen geen nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

3. Bijgevolg lijkt het er op dat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.”

2. Met toepassing van artikel 3 van voormeld bijzondere machtenbesluit heeft de verwerende partij op 18 juni 2020 een pleitnota overgemaakt.

3.1. In haar pleitnota van 18 juni 2020 voert verwerende partij het volgende aan:

“Wat betreft het gegeven dat verzoekende partij volgens de Raad “[i]n het kader van haar huidig volgend verzoek [...] een verklaring [heeft] bijgebracht op datum van 25 juli 2019 van de diensten van de burgemeester van Mülheim an der Ruhr in Duitsland, waarin wordt aangegeven dat verzoeksters vluchtelingenstatus er vervallen is en er geen nieuw verzoek om internationale bescherming gekend is”, dat nog volgens de Raad “[d]oor de commissaris-generaal wordt niet betwist dat verzoeksters

vluchtelingenstatus in casu vervallen is” evenals dat het gegeven dat verzoekster “hiervan vrijwillig en moedwillig afstand gedaan heeft, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat zij heden niet langer internationale bescherming geniet in Duitsland”, merkt verwerende partij vooreerst op dat de vaststelling dat de internationale beschermingsstatus die verzoekende partij voorheen in Duitsland verleend werd niet langer actueel zou zijn, bezwaarlijk dienstig kan worden aangevoerd om de rechtsgeldigheid van de bestreden beslissing ter discussie te stellen.

Waar de actualiteit van de verleende internationale bescherming door de bevoegde Duitse instanties weliswaar een essentiële voorwaarde betrof voor het nemen van de niet-ontvankelijkheidsbeslissing met betrekking tot verzoeksters eerste verzoek in België in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet (in hoofde van een verzoeker die “reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie”), moet er immers aan worden herinnerd dat de genomen beslissing die het voorwerp uitmaakt van onderhavig beroep een niet-ontvankelijkheidsbeslissing betreft over een volgend verzoek in overeenstemming met artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet omdat er naar mening van de commissaris-generaal geen “nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.”

Nog daargelaten de door verzoekster aangebrachte verklaring d.d. 25 juli 2019 van de diensten van de burgemeester van Mülheim an der Ruhr in Duitsland weliswaar een nieuw element betreft, is hiermee naar mening van verwerende partij echter nog niet voldaan aan de tweede (cumulatieve) voorwaarde vervat in artikel 57/6/2 Vreemdelingenwet. Verweerder herinnert dienaangaande aan de relevante passage in de bestreden beslissing waar deze stipuleert dat “het vrijwillig en moedwillig afstand doen van een internationale beschermingsstatus die [verzoekende partij] in een andere lidstaat van de Europese Unie (i.c. Duitsland) reeds werd verleend, terwijl [verzoekende partij] inmiddels een nieuw verzoek [heeft] ingediend om eenzelfde internationale beschermingsstatus te verkrijgen in een andere lidstaat (i.c. België) zonder evenwel enige garantie te hebben wat betreft de uitkomst van zulk een nieuw verzoek, niet alleen kan worden aangemerkt als een intentionele poging om de vigerende Belgische en Europese regelgeving te omzeilen, maar tevens haaks staat op de gegrondheid of ernst van de nood aan internationale bescherming die [verzoekster] beweert te hebben.”

Zulks klemmt volgens verwerende partij daarenboven des te meer in voorliggend geval, daar verzoekende partij blijkens de bestreden beslissing noch naar aanleiding van haar eerste verzoek noch naar aanleiding van onderhavig, volgend verzoek enige valabele reden heeft aangedragen die het vrijwillig en moedwillig verzaken aan de internationale bescherming die haar in Duitsland werd verleend vermag te rechtvaardigen. In dit verband verdient het overigens ook vermelding dat verzoekster überhaupt géén beroep aanhangig heeft gemaakt naar aanleiding van de uitkomst inzake haar eerste verzoek, evenals dat zij in onderhavig verzoekschrift géén weerwoord voert met betrekking tot de kanttekeningen betreffende de waarachtigheid en gegrondheid van de bijkomende problemen in Duitsland die verzoekende partij naar aanleiding van onderhavig volgend verzoek heeft ingeroepen ten overstaan van Duitsland (cf. dreigtelefoon naar aanleiding van de moord op een familielid, intrafamiliale moeilijkheden), waardoor ook deze motieven onverkort gehandhaafd blijven.

In het licht van wat voorafgaat, kan verwerende partij de Raad géénszins bijtreden waar deze – in navolging van verzoekende partij – argumenteert in de beschikking dat “verwerende partij tekort geschoten is in haar zorgvuldigheidsplicht en daardoor ten onrechte tot de conclusie is gekomen dat de aangebrachte documenten en verklaringen geen nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.”

Tot slot meent verwerende partij dat verzoeksters handelen, nl. het zonder verschoonbare of valabele reden vrijwillig en moedwillig verzaken aan een internationale beschermingsstatus die haar verleend werd, moet worden aangemerkt als een intentionele poging om zich aan bepaalde procedurele geplogenheden, zoals deze volgen uit de Europese en Belgische regelgeving, te onttrekken en zodoende een heronderzoek ten gronde af te dwingen. Verweerder herhaalt te dezen dat het meegaan in dergelijk scenario of handelen hoe dan ook indruist tegen het EUacquis en daarmee verbonden interstatelijk vertrouwensbeginsel evenals irreguliere secundaire migratiestromen binnen de EU in de hand werkt. In voorkomend geval zou het de betrokkenen in kwestie middels een eenvoudige, eenzijdige, administratieve handeling immers in de gelegenheid stellen om zich alsnog – en in weerwil van de initiële Dublinreglementering – naar eigen believen te begeven naar een lidstaat naar keuze om

redenen die evenwel op generlei wijze uitstaans hebben met enige nood aan internationale bescherming.

Verwerende partij benadrukt dat óók de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, onder meer bij monde van diens Eerste Voorzitter, reeds meermaals onomwonden in deze zin oordeelde, en heeft laten optekenen als volgt: “La requérante indique toutefois avoir renoncé expressément à cette protection. Elle joint à sa requête une lettre de son avocat adressée à l’« Oficina de asilo y refugio » en Espagne, dans le but de renoncer à la protection internationale qui lui a été accordée. A supposer que cette démarche ait abouti, ce qui n’est pas démontré, il ressort des développements de la requête que **la démarche de la partie requérante a pour seul objet de contourner la loi et le droit de l’Union européenne afin de rendre possible l’introduction de sa demande dans le pays de son choix. Une telle démarche ne peut constituer le fondement d’un intérêt légitime** [eigen nadruk] à contester l’application de l’article 57/6, §3, alinéa 1er, 3°, de la loi du 15 décembre 1980. Cette partie de l’argumentation de la requérante est, par conséquent, irrecevable.” (vrije vertaling : “Verzoekster geeft echter aan uitdrukkelijk afstand te hebben van deze bescherming. Zij voegt bij haar verzoekschrift een brief van haar advocaat gericht aan het ‘Oficina de asilo y refugio’ in Spanje, met de bedoeling om afstand te doen van de internationale bescherming die haar werd verleend. In de veronderstelling dat deze handeling tot een resultaat zou hebben geleid, wat niet wordt aangetoond, blijkt uit de argumenten van het verzoekschrift dat **de enige bedoeling van deze handeling van verzoekende partij erin ligt om de wet en het recht van de Europese Unie te omzeilen teneinde het indienen van haar verzoek in het land van haar keuze te bewerkstelligen. Een dergelijke handeling doet niet blijken van een legitiem belang** [eigen nadruk] om de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet aan te vechten. Dit deel van de argumentatie is bijaldien niet-ontvankelijk”) (RvV 30 oktober 2018, nr. X en zoals bevestigd in de arresten met referentie RvV 30 oktober 2018, nr. X en RvV 7 november 2019, nr. X).

Gelet op wat voorafgaat, is verwerende partij van oordeel dat er valabele reden is om het in de beschikking genomen standpunt “dat het erop lijkt dat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet”, te wijzigen.”

3.2. Met toepassing van artikel 3, vijfde lid van voormeld bijzondere machtenbesluit van 5 mei 2020, verlengd door het koninklijk besluit van 26 mei 2020, werd verzoekende partij bij 's Raads beschikking van 2 juli 2020 uitgenodigd om een pleitnota neer te leggen binnen de 15 dagen na verzending van die beschikking. In de beschikking van 2 juli 2020 wordt erop gewezen dat, overeenkomstig voormelde bepaling, bij het verstrijken van de termijn van 15 dagen de debatten worden gesloten en de zaak in beraad wordt genomen.

Aangezien verzoekende partij geen pleitnota heeft overgemaakt binnen de 15 dagen volgend op de verzending van voormelde beschikking van 2 juli 2020, gaat de Raad ervan uit dat zij akkoord gaat met hetgeen verwerende partij in de pleitnota 18 juni 2020 heeft gesteld (zoals hogervermeld onder puntje 3.1. geciteerd).

Op basis hiervan wijzigt de Raad zijn standpunt van de beschikking van 5 juni 2020. Verzoekende partij brengt derhalve geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

6. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juli tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. A. DE LUYCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE LUYCK

M.-C. GOETHALS